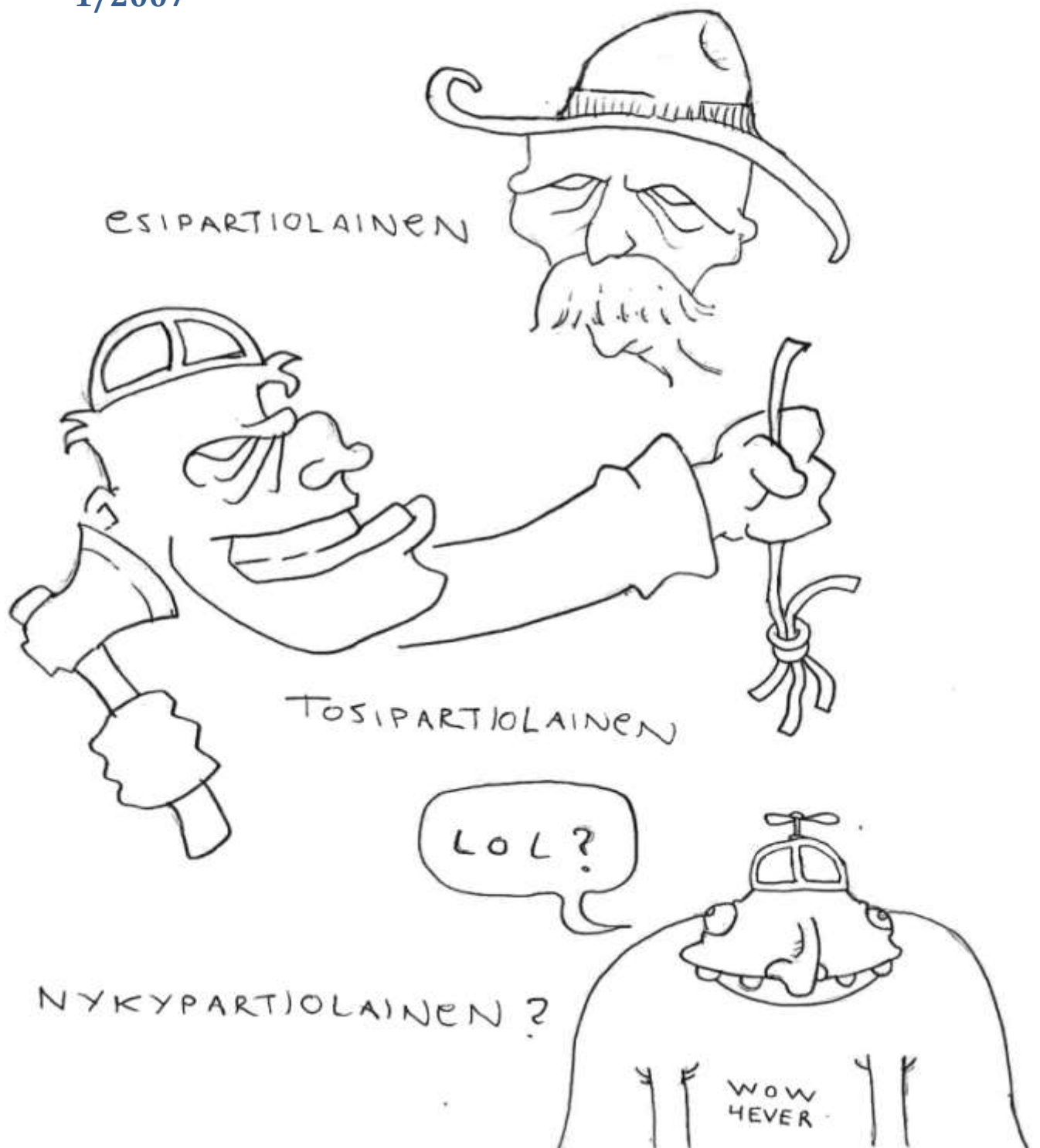

Wiihin

1/2007

Partiolippukunta Hiipan Pojat ry.

Perustettu	27.9.1948
Taustayhteisö	Tuomiokirkkoseurakunta
Kolon osoite	Kyttälänkatu 1 F 33100 Tampere
Netti	http://www.hiipanpojat.net
Postiosoite	Teemu Knuuttila/ Hiipan Pojat Näsilinnankatu 19 A 21 33210 Tampere

Lippukunnanjohtaja	Antti Jaatinen	040 510 2352
Lippukunnan apulaisjohtaja	Matti Hirvonen	040 528 0765
Sihteeri	Teemu Knuuttila	040 569 6427
Taloudenhoitaja	Ville Hevonkorpi	041 534 2727
Vaeltajaosastonjohtaja	Matti Hirvonen	040 528 0765
Partiopoikaosastonjohtaja	Kim Lindholm	050 573 4133
Sudenpentuosastonjohtaja	Matti Aitomaa	040 529 7787
Kalustonhoitaja	Jarkko Tuutti	040 869 4366
Kiehisen päätoimittaja	Antti Tapanila	040 564 2894

Muita johtajia:

Niina "Ankka" Airikka	040 719 4527
Heikki Ikäheimonen	040 553 6552
Tero Kuusisto	040 531 1580
Jukka Salmisalo	040 7060798
Piia Knuuttila	0400 57 4177
Aulikki Otranen	050 300 3404

srk:n partiotyöntekijä Kati Arppe

Vartionjohtajat

Palokärki	Joel Kareinen	044 513 0300
Palokärki	Thomas Punnala	040 577 0209

Hallitus:

Antti Jaatinen(pj)
Matti Hirvonen (vpj)
Matti Aitomaa
Teemu Knuuttila
Kim Lindholm
Jarkko Tuutti

Kiehin 1 / 2007

Partiolippukunta Hiipan Pojat ry:n pää-äänenkannattaja

Levikki	50 kpl
Päätoimittaja	Antti Tapanila
Kansi	Lasse Linnamaa
Taitto	Antti Jaatinen

Pääkirjoitus

Laskutoimitusteni mukaan taitaa olla kolmas kerta, kun ryhdyn kirjoittelemaan päätoimittajan ominaisuudessa Kiehiseen. Kuluneen 15 vuoden aikana on tapahtunut monenmoista, mutta Kiehinen sentään vielä ilmestyy. Tämänkertainen lehti sitä paitsi vaikuttaa huomattavasti tasokkaammalta sisältönsä puolesta kuin syyskauden 1992 numero, johon ensimmäistä kertaa laadin pääkirjoitusta. Liekö tähän syynä, että taito on vuosien ja lukuisien Kiehisten myötä lisääntynyt vaiko se, että jäljempänä olevat jutut ovat pääasiassa muiden laatimia. Mene tiedä.

Viime vuosina olen kummastuneena seurannut, miten vähäistä on ollut lippukunnan nuoremman polven kiinnostus lehdentekoon. Omien kokemusteni mukaan Kiehisen tekeminen vuosina 1992-1994 oli hauskin tähänastisista ”oikeista” partiopesteistä, ellei nykyisiä hallinnollispainotteisia puuhasteluita lasketa mukaan. Lehden tekeminen tarjosi mahdollisuuden kehittää itseään, jos ei nyt suoranaisesti ihmisenä niin ainakin kirjoittajana. Tästä puolestaan on ollut arvaamatonta hyötyä niin opiskeluissa kuin työelämässäkin. Samoin voivat varmasti monet sanoa vaikkapa vartionjohtajuudesta tai mistä tahansa muusta lippukuntatehtävästä. Omalla kohdalla kuitenkin veri on vetänyt enemmän kirjallisten harrasteiden pariin.

Tämänkertaiset tavoitteeni Kiehisen päätoimittajan tehtävässä ovat varsin vaatimattomat verrattuna takavuosiin. Pyrkimyksenä on, että lehden ilmestyminen saataisiin vakiintumaan esimerkiksi keväisin ja syksyisin ilmestyviin numeroihin. On hyvä myös muistaa, ettei olla tekemässä aikakauslehteä vaan lippukunnan jäsenten näköistä julkaisua, jota lukemalla voi palautella mieleen menneen toimintakauden huippukohtia. Rima juttujen tekemiselle ei ole korkealla ja pyrkimyksenä olisi hyvä olla, että mahdollisimman moni osallistuisi juttuja kirjoittamalla tai valokuvia ottamalla Kiehisen tekemiseen. Jos jollakulla on epäilyksiä kirjoittajan kyvyistään, niin suosittelen tutustumaan kololla aikaisempiin vuosikertoihin, joista voi päätellä yhtä ja toista kirjoittelun tasosta. Ainakin omat 90-luvun alun lehtijutut tuntuvat nykyään pääosin painokelvottomilta.

Kirjoittakaa siis ahkerasti, sillä se lienee kaikkein paras tapa oppia kirjoittamisen jaloa taitoa. Tämän ja toivottavasti parin seuraavaan numeron tarkoituksena on käynnistellä uudelleen lehden tekemisen perinnettä, joka Hiipan Pojissa on perinteisesti ollut aktiivista ja omaleimaista verrattuna moneen muuhun lippukuntaan. Mielelläni näkisin parin kolmen vartio- tai vaeltajaikäisen lähtevän mukaan seuraamaan lehden tekemistä, jotta lehden lukijoita ei tarvitsisi piinata enää neljättä kertaa allekirjoittaneen pääkirjoituksilla.

Tämän numeron puitteissa kiitän kaikkia juttuja kirjoittaneita, joista Jaatisen Antti ja Hirvosen Matti ovat näyttäneet oivallista esimerkkiä. Lisäksi toivotan kaikille oikein aktiivista ja mukavaa syyskautta sekä kirjoitusintoa pitäen silmällä Joulukiehistä 2007!

Antti

Tapahtui

5.-7.1. Tervajärvelle suuntautuneelle Pimee 007 – talviretkelle osallistui 4 vartiolaista ja 5 johtajaa.

11.2. Lippukunnan vuosikokous pidettiin kololla.

22.2. Vietettiin muistelemispäivää.

24.2. Lippukunnanjohtaja osallistui LPKJ-tapaamiseen Tampereen yliopistolla.

24.-28.2. Lippukunnasta osallistui 3 vartiolaista ja 4 johtajaa Tampereen Partiolaisten INUK-talvileirille, joka pidettiin Rajalassa.

23.-25.3. Taikatalvi Luhtaanrannassa, jonne osallistui 11 hiipparia.

5.5. Sudenpentukisoihin osallistui yksi lauma.

9.5. Yrjönviestissä lippukuntaa edusti Keskiviikkokerho-vartio, joka myös voitti Karhu-sarjan.

19.-20.5. Muistelemisretki Isosaareen 8 henkilön voimin.

19.5. Hiipparit autoivat teltojen pystytyksessä Tuomiokirkon kansanjuhlassa.

27.5. Tuomiokirkko 100 vuotta – juhla jumalanpalvelus, jossa 4 Hiipan Poikaa oli kolehtia keräämässä.

9.-10.6. Juhlittiin 100-vuotiasta partioliikettä Tampereella. Hiipan Pojat huolehtivat yhteistyössä Näsin Tyttöjen kanssa Tammerkosken majoituskoulun järjestyksenpidosta. Sunnuntain paraatiin osallistui 10 hiipparia.

Suurjuhlassa jaettiin ansiomerkkejä. Kiehin onnittelee merkin saaneita:

Kim Lindholm II – luokan Mannerheim-solki

Antti Jaatinen SP:n pronssinen ansiomitali

Matti Hirvonen HP:n pronssinen ansiomitali

Lisäksi Kim Lindholm on suorittanut kevään kuluessa PJ-peruskurssin.

4.-11.8. Hiipan Poikain johtajistoa 6 kpl vaeltamassa Hammastunturin ja Ivalojoen maastossa.

Lippukunnanjohtajalta

Jubilee 07 eli erään kesäleirin tarina.

Tämä tarina alkaa jo kaukaa, vuosien takaa, kun Suomen Partiolaiset viisaudessaan päättivät partioliikkeen teemasta ”Partiolainen osaa”, jonka huipentumaksi oli kaavailtu partioliikkeen satavuotisjuhlaan osuvaa juhlaleiriä. Tavoite oli, että lippukunnat ympäri Suomen järjestäisivät leirinsä tähän samaan ajankohtaan. Jäsenkorttiinkin oli painettu ruutu, jonka saisi rastiuttaa kun on osallistunut leirille. Viisikymmentä vuotta sitten Hiipan Pojat järjesti Jubilee-leirin samanlaisissa merkeissä, joten otimme vanhan nimen historian havinasta.

Tätä tavoitetta silmälläpitäen talven ja kevään aikana lippukuntaan postimies toikin kaikenlaista materiaalia. Jamboree-päivää, metsämerkin suoritusohjeita, Taimi-projektin materiaalia, juhlapäivän ohjelmia... tekemisen puutteeseen leiri ei ainakaan jäisi.

Keväällä leirille värvättiin johtajia, jotka suostuivatkin käyttämään kesälomiaan monipäiväisen leirin pitämiseen. Johtajille oli jo kaavailtu omia vastuualueita, jossa jokainen pääsisi toteuttamaan omia mielenkiinnon kohteitaan. Leirin päivämäärät oli saatu sovittua ja paikkakin oli omasta takaa, Kiikkiselle mentäisiin ja lähellä on tunnetusti hyvää suunnistusmaastoa ja uimaranta. Telttasaunaakin kovasti suunniteltiin.

Kevään kääntyessä kesäksi ja Suurjuhlan hässäkän keskellä leirille tehtiin vetävät mainokset ja ilmoittautumislaput, jotka tulostettiin, pantiin kuoriin ja postitettiin kaikille lippukunnan jäsenille. Tarkoituksena oli saada leirille, tai ainakin Scouting’s Sunrise juhlapäiväksi, mukaan monta vanhaa Hiipparia jotka eivät enää aktiivitoiminnassa ole mukana.

Ilmoittautumisajaksi laitettu juhannus tuli ja meni – ja ilmoittautuneiden määrä yllätti järjestäjät; sähköpostissa odotti yksi ilmoittautuminen. Leiri oli siis näemmä vain järjestäjien kesän kohokohta.

Moni lippukunta olisi kateellinen johtajatilanteesta, jossa yhtä leiriläistä kohden on kuusi johtajaa, mutta tässä tilanteessa päätimme jättää tilastot vääristämättä ja leiri peruttiin.

Motivaatioämpäriä etsiessä, Jubilee 2007 leirin järjestäjät.

Epilogi: Heinäkuun alussa vaeltajat tekivät viikonloppuretken Kiikkiselle. Samassa yhteydessä johtajat pitivät sunnuntaina talkoot. Metsällä on ilmeisesti motivaatiota ja aivotoimintaa kiihdyttävä vaikutus, koska vaeltajille tuli into lähteä leirille. Siispä ilmoittautuminen avattiin uudestaan. Tässä vaiheessa kuitenkin johtajat olivat keksineet parempaa tekemistä lomillensa ja tulijoita olisi ollut huimat kolme, joten leiri peruttiin toiseen kertaan. Historiallista sekin.

Kyttälän tonttu kertoo arkistosta!

Hiipan Poikien historiikin tekemisessä lippukunnan arkistolla on suuri merkitys. Arkistossa olevien puutteiden takia päätin kirjoittaa Kiehiseen ohjeita arkiston käytöstä, jotta seuraava historiikki-projektikin on mahdollinen.

Mikä arkiston tarkoitus on?

Arkisto on kokoelma asiakirjoja, ääni- ja kuvataallenteita ja muita dokumentteja Hiipan Poikien toiminnan ajalta. Arkistoinnin tarkoituksena on auttaa myöhemmin löytämään tietoja historiasta. Kun on aika kirjoittaa historiikki, esittää kronikka menneiden vuosien tapahtumista vuosijuhlassa, tai löytää tärkeä asiakirja kuten perustamiskirja tai 40 vuoden takainen Kiehininen, niin kunnollinen arkisto on kullan arvoinen.

Hyvä arkistolaatikko on happovapaata kartonkia. Siinä ei ole metalliosia (esimerkiksi kansion mekanismi ja paperien niitit sekä paperiliittimet ruostuvat), muovia (muovitaskut, etenkin pvc "imevät" mustetta, muoviset välilehdet hapertuvat) eikä liimaa (teippien liimat syöpyvät muovin ja paperin läpi). Arkistolaatikat ja kansiot säilytetään kolon arkistokaapissa. Arkistotilan puutteen vuoksi osa vähemmän tärkeitä Paistin papereita on vintillä, niitäkään ei saa hävittää!

Arkisto on säilytettävä kokonaisena. Esimerkiksi partiojohtajan kotona majailevat erinäiset kansiot helposti hukkuvat, kun pesti vaihtuu. Kaikki asiakirjat säilytetään kootusti kololla ja kaapin lainauslistaan merkitään mahdolliset lainaukset, jotta tiedetään, keneltä kadonneita materiaaleja haetaan peukaloruuvien kanssa.

Mitä arkistoidaan?

Kiehininen on yksi tärkeimmistä dokumenteista, joka kertoo Hiipan Poikien toiminnasta tuleville sukupolville. Jokaisesta Kiehisestä numerosta tulee laittaa yksi, uuden veroinen kappale uusimpaan Kiehisestä – kansioon. Lehdet laitetaan kansioon ilmestymis-järjestyksessä! Arkistokappale ei ole kolon yleinen lukukappale, lukukappale jätetään kolon ilmoitustaululle.

Muut lehdet, joissa on kerrottu Hiipan Pojista, tulee kanssa säilyttää arkistossa. Kaikkia Hämeen Viestejä ja Partiolehtiä ei siis säilötä. Niiden arkistoinnista vastaan partiopiiri tai keskusjärjestö.

Toimintaselosteet. Joka vuosi SP:lle toimitettavasta toimintaselosteesta toimitetaan paperinen kappale arkistoon sille varattuun kansioon. Kansiossa on järjestyksessä vuosiselosteet vuosilta 1948-1985! Ja katso, että myös vuodesta 2006 eteenpäin löytyy kappale!

Vuosikokouspapereista laitetaan yhdet kappaleet jokaisen vuosikokouksen jälkeen niille varattuun kansioon. Eli toimintakertomus, toimintasuunnitelma, talousarvio, tilinpäätös, esityslista. Sekä samalla jäsenrekisteriote, josta tulevaisuudessa nähdään, ketä kaikkia on lippukuntaan kuulunut.

Pöytäkirjat on Hiipan Pojissa perinteisesti kirjoitettu pöytäkirjavihkoon, eikä tästä tavasta tarvitse suotta luopua. Pöytäkirjavihkot (hallituksen ja vuosikokouksen), jotka ovat vielä käytössä, säilytetään lippukunnanjohtajan kaapissa lukkojen takana. Täyteen tulleet vihkot laitetaan arkistoon.

Kenttäposti. Hiipan Poikien saamat kirjeet puolustusvoimissa palvelevilta partioveljiltä ja muutkin kirjeet ja kortit arkistoidaan arkistokaappiin. Vanhat kirjeet ja kortit ovat mitä mukavinta lukemista.

Valokuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, siksi valokuvat pitää säilyttää huolella. ARKISTOKAAPISTA EI SAA ENÄÄ IKINÄ LÖYTYÄ RYPPYISESSÄ KIRJEKUORESSA KAIKKIEN TAVAROIDEN SEASSA LOJUVA VALOKUVIA! Valokuvista koostetaan kansio, jossa on happovapaasta kartongista tehdyt lehdet ja hyvät välilehdet tai mahdollisesti PP-muoviset taskut. Parhaimmat valokuvat voidaan kehystää ja laittaa näytille. Kehystämisessä pitää muistaa, että kuva ei saa koskea lasia! Kuva pitää siis kiinnittää taustalevyyn kiinni. Valokuvien säilytyspaikkana toimii kamerakerhon vanha valopöydän laatikosto. Samaan tilaan ei saa laittaa valokuvakemikaaleja!

Lippukunnan lipun vihkiäiset

Vartioidenpäiväkirjat kertovat jälkipolville Hiipan Poikien arjesta ja tempauksista, jotka eivät päädy Kiehiseen. Siksi on erittäin tärkeää, että jokainen vartio pitää päiväkirjaa. Vanhat päiväkirjat säilytetään huolella niille varatussa tilassa. Vartioiden viirit ripustetaan kattoon roikkumaan sen jälkeen, kun vartio on lopettanut toiminnan, tai vaihtoehtoisesti ne pakataan arkistokaappiin.

Kaikki muut paperit ja dokumentit, jotka ovat osa Hiipan Poikien toimintaa, **kunniakirjat, ansiomerkkien myöntämis- ja hylkäämispäätökset**, yms.

Palkinnot säilytetään palkintokaapissa, jossa myös säilytetään arvokkaimmat kirjat!

Liima, teipit, klemmarit yms. tuhoavat paperia, vältä siis niiden käyttöä. Käytä arkistossa vain happovapaista tuotteita. Äläkä syö, jos samalla luet arkistoa.

Muista, että bitit tulevat ja bitit menevät, eli kovalevyt hajoavat ja formaatit muuttuvat. Paperi säilyy, siksi arkistoi PAPERIA äläkä CD:lle tai disketille tallennettuja word - tiedostoja. Sama koskee

valokuvia. Mustavalkoinen valokuva kuitupaperille (FB) säilyy todistettavasti yli 100 vuotta ja hyvin pesty filmi kauemmin. Digikuvien säilyvyydestä on vain veikkauksia, joista positiivisimmatkaan eivät pääse lähelle filmiä.

Ohessa vielä ohjeet arkiston käytöstä, jotka löytyvät myös kololta.

Roope Ruohutla ja Pääjärven kalliokorsu

PYHÄN HIIPAN ARKISTO

Ennen kuin kajoat Pyhän Hiipan arkistoon lue nämä ohjeet! Arkisto sisältää korvaamattomia dokumentteja.

- 1.** Pese ja kuivaa kädet. Valkoiset silkkihansikkaat ovat suotavia, jos käsittelet pitemmän ajan tavaroita.
- 2.** Arkistoi kaikki arkistoon kuuluvat dokumentit (Kiehinen, vuosiselosteet, vuosikokouspaperit, pöytäkirjat, vanhat päiväkirjat yms.)
- 3.** Älä vie arkiston tavaroita kolon ulkopuolelle muuten kuin pakottavasta syystä. Kun lainaat arkistosta, laita merkintä oheiseen listaan!
- 4.** Älä tuhoa mitään. Jos et osaa käsitellä varovasti tavaroita, älä kajoa arkistoon. Kun tuhoat arkistosta jotakin, tuhoat Hiipan Poikien historiaa.
- 5.** Kun tuhoat jotakin toimi seuraavasti:
  - a) Estä lisävahingot.
    - b) Mieti voitko korjata vahingot. Jos et ole täysin varma voiko korjata, ÄLÄ KORJAA. Liimat, teipit, klemmarit yms. AIHEUTTAVAT LISÄVAHINKOJA!!
    - c) Ilmoita asiasta arkistonhoitajalle.
    - d) varaudu vuosisadan könilylytykseen.
- 6.** Kun tuhoat tahallisesti arkistoa: sinut tullaan polkemaan Kiikkisen suohon ja erotetaan iäksi Pyhän Hiipan seurakunnasta.

Kyttälän tonttu on puhunut.

Yrjönviesti

Eräänä toukokuisena iltana Kaupin metsissä vilisi epätavallisen paljon partiolaisia, sillä siellä kisailtiin perinteisen Yrjön Viestin merkeissä. Yrjön Viesti on pieni kilpailu, joka kestää muutaman tunnin ja se on tarkoitettu vartioikäisille ja sitä vanhemmille. Joukkueessamme kisailivat Jaatinen, Hirppis, Soukka ja Anka.

Avajaiset olivat kovin lyhyet ja Eurooppapäivän kunniaksi ne kuultiin usealla eri kielellä ja tekstitettyinä. Lähtötehtävänä oli lehtitelineen rakentaminen. Tällä kertaa kisailijat eivät onnistuneet telomaan itseään kuten joskus edellisinä vuosina, vaan huonosta sahasta huolimatta saimme telineen rakennettua ja jopa koristeltua.

Jatkoimme matkaa seuraavalle rastille, jossa meidän piti pelata Lippu-Twisteriä, eli vääntäytyä outoihin asentoihin pelilaudalle, joka koostui Euroopan maiden lipuista. Peli päättyi, jos joutui lipulle, jota ei tunnistanut. Vanhoina veksillologeina meitä rajoitti enemmän vanhuuden mukanaan tuoma notkeuden puute kuin tiedon puute.

Seuraavaksi meidän piti vastata luonnontuntemuskysymyksiin, joita saadaksemme heitimme käpyjä ämpäreihin. Helpoissa maaleissa oli vaikeampia kysymyksiä.

Sitten "hassussa" tehtävässä vartion piti yhdistää vieraskielisiä partioon liittyviä termejä suomalaisiin käännöksiin. Mielenkiintoiseksi tehtävän teki se, että vain yksi jäsen näki sanat kirjoitettuna ja hänen piti lausua sanat muulle vartiolle parhaansa mukaan ja muiden piti sanalistojen avulla selvittää sanojen merkitys. Tuli todettua, että eipä ranskan ääntämisen opettelusta paljon iloa ollut suomalaisille puhuessa. Merde! Monissa sanoissa oli meikäläiseen makuun vähän liikaa konsonantteja peräkkäin, olisivatkohan olleet niin köyhien maiden kieliä, ettei vokaaleihin ole varaa...

Ensiapurastilla saimme taas ihmetellä, mistä näitä sokeritautisia kohloja riittää polkujen lähellä harhailemaan. Tämä onneton kaveri oli hoiperrellut päin puuta ja satuttanut silmänsä. Vaikka syötimme hänelle karamelleja, hän onnistui menemään insuliinishokkiin ja tajuttomaksi, joten kylkiasentoon ja ambulanssiin mars.

Rannalla meidän piti tietää, paljonko vettä vessan käyttö vaatii ja kaataa tämä määrä erikokoisiin astioihin vettä läikyttämättä. Arviomme oli hieman alakanttiin, mutta emme läikyttäneet juuri lainkaan vettä maahan joten pisteemme olivat hyvät.

Maaliin tultuamme saimme leipää syödäksemme, sitten saimmekin odotella aikamme, että muutkin ehtivät suorittaa tehtävät. Lopulta tuli tuloksien aika ja mehän voitimme kisan! Kirkastimme siis parin vuoden takaisen hopean kullaksi. Palkinnoiksi valitsimme hienot teleskooppimakkaratikut, joilla kyllä kelpaa paistella!

Jaatinen

IRC-IE 2007

Vuoden 2006 Jamboree On the Internet rupeaa olemaan loppuillaan. ScoutLinkin #suomi kanavan operaattori kanavalla ruvetaan puhumaan ScoutLinkin pääsiäisleiristä. Pari kuukautta myöhemmin on vuosi vaihtunut ja surffaan IRC-IE leirin kotisivuille ja samalla istumalla päätän ilmoittautua ko. leirille, sillä onhan vielä säästössä viime kesän kesätyörahoja. Irlanti, täältä tullaan!

Tänä vuonna Suomesta suuntaa kaikkien aikojen suurin joukko ScoutLink - leirille, sillä meitä on mahtavat neljä henkilöä lähdössä. Alun perin matkalle piti lähteä viisi henkilöä, mutta sattuneen tapaturman takia lääkäri määräsi yhden seurueesta matkakieltoon. Kaikki matkalle lähtevät ovat toisilleen tuttuja ScoutLinkin #suomi kanavalta. Ja ennen matkaa on kyseisellä kanavalla puhuttu paljon tulevasta leiristä.

Pari päivää ennen pääsiäistä ruvetaan kanavalla miettimään, kuinka pääsemme Dublinin lentokentältä leirialueelle. Onneksi ScoutLinkin IRC-verkossa on helppo ottaa yhteys ulkomaalaisiin kontakteihin. Leirinjohtaja kertoi, että hänellä on taksia ajava ystävä, joka voi tulla hakemaan meitä lentokentältä ja viedä leirialueelle 50 eurolla. Päätämme tarttua tilaisuuteen ja luottaa siihen, että Michael Hand vie meidät perille. Kuskimme nimestä irtosi paljon huumoria keskiyön aikaan ircissä ;)

Perjantai

Pitkäperjantain aamuna kello lähentelee 5:tä ja neljä partiojohtajaa on saapunut lentokentälle. Tarkoituksena olisi lentää Köpiksen kautta Dubliniin. Kaikki sujuu ilman ongelmia lentokentällä ja lentokin lähtee ajoissa. Köpiksessä uutta konetta odotellessa seuraamme laukkurallia, joka kentällä oli meneillään. Suunnattomasti ihmettelimme tapaa, jolla kentällä toimitaan, sillä eräskin laukku oli tippunut kuljetusautosta ja vasta kymmenes ohi ajanut auto pysähtyi ja nosti sen kyytiin.

Jatkoyhteys Köpiksestä Dubliniin oli yllättävän jännittävä. Syynä lähdössä olleet ongelmat, kaikki olivat koneessa ja koneen olisi jo 15 minuuttia sitten pitänyt nousta taivaalle. Kunnes kuulutetaan, että vian takia kaikkien on noustava koneesta, kun tilattu kenttätaksi saapuu. Olimme jo valmiina nousemaan pois koneesta kunnes tuli kuulutus jossa kerrotaan, että pääsemme sittenkin lähtemään. Loppumatkan olimmekin jännityksessä, mitenköhän tässä käy.

Matka leirialueelle meni ongelmitta, pääsimme auton kyydissä läpi Dublinin keskustan, sillä kehätie M50 oli niin ruuhkainen, ettei sitä pitkin päässyt eteenpäin. Itse leirialue eli Large Hill oli mahtavan näköinen ja ihastuin sen maisemiin saman tien. Kukkuloita, joki, nurmikenttiä.... Itse majoittautuminen tapahtui sisätiloissa.

Päätimme lähteä pienelle kävelyllä ja tutustumaan leirialueeseen kun olimme saaneet hoidettua majoittumisemme kuntoon. Upeat maisemat jatkuivat silmän kantamattomiin, paitsi silloin kun katsoi pohjoiseen. Silloin korkealta näkyi Dublin - ainoa asia joka rikkoi upean näkymän.

Näkymiä Large Hillistä, kukkulan alla siintää Dublin.

Leirialueen yhteydessä oli muun muassa Irlannin partiolaisten päämaja eli paikallinen Partiotalo. Rakennus oli arkkitehtuurisesti hyvin mielenkiintoinen, kuin jättimäinen kota.

Muuten loppupäivä sujuikin kuulumisten vaihtamisessa sekä uusiin tuttavuuksiin tutustussa. Itselle suurin osa leiriläisistä oli tuttuja joko viime vuoden leiriltä tai ScoutLinkin #english kanavalta. Mukaan mahtui toki niitä, jotka olivat minulle aivan uusia tuttavuuksia.

Lauantai

Ensimmäisenä aamuna kirjaimellisesti koin jääkylmän herätyksen. Paikallinen suihku on vähintäänkin mielenkiintoinen. Seinässä oli nappi, jota painamalla vettä rupesi tulemaan suihkusta, vettä tuli noin 15 sekunnin ajan. Aluksi vettä tuli kuin normaalista suihkusta, mutta noin 5 sekunnin jälkeen vettä tuli kuin raanasta. Lisäksi ensimmäiset kolme painallusta kaatoivat niskaan jääkylmää vettä, jonka jälkeen sai hetken aikaa sopivan lämpöistä vettä ja sitten jo olikin vuorossa turhan lämmintä vettä.

Myös brittiläinen aamupala oli kokemuksen arvoinen leirillä. Paistettuja munia, pekonia, makkaraa, paahdettua leipää sekä papuja, aluksi ruoka vaikutti hyvältä. Siinä vaiheessa tosin kun palautin lautasta keittiölle paljastui valmistusmenetelmä. Kaikki ”uppopaistettiin” rasvassa ja samassa rasvassa, jossa munat ja pekonit oli paistettu, ”paahdettiin” myös leivät. Niin, ja mitään tuoretta ei ollut tarjolla aamiaisella.

Maukkaiden aamiaisten jälkeen pakkauduimme autoihin ja suuntasimme kohti Dublinin keskustaa. Autot jätimme keskustan ulkopuolelle erään supermarketin pihalle. Kyseisessä kauppakeskuksessa oli hyvin mielenkiintoinen kauppa. Kauppa oli auki joka arkipäivä 24h ja perinteisten kassojen lisäksi oli itsepalvelukassoja, joissa luettiin itse viivakoodit ja annettiin koneelle joko kortti tai tarpeeksi käteistä (koskakohan saamme Suomeen vastaavat?). Kuinka alkoholi- ja tupakkalakia noilla kassoilla valvotaan, se ei selvinnyt meille.

Dublinissa ostimme liput turistibussiin, lippu oli voimassa 24h. Turistibussi oli kaksikerroksinen, joka ajaa nähtävyyksien ohi ja samalla kuski kertoo tarinoita nähtävyyksistä. Samalla lipulla saa alennusta matkan varrella oleviin museoihin yms.

Tässä vaiheessa porukka hajaantui useampaan pieneen ryhmään. Minä ja eräs toinen suomalainen suuntasimme aluksi paikalliseen partiokauppaan. Olimme katsoneet valmiiksi ko. kaupan osoitteen, joten sen pitäisi löytyä helposti, siis pitäisi. Oikea katu löytyi, mutta kadun varrelta ei partiokauppaa löytynyt, mutta samalla kadulla näimme erään retkeilyvälinemyymälän ja ajattelimme, että jos tuo on sittenkin se partiokauppa. Retkeilykaupan myyjä kertoi meille, että partiokauppa on juuri vähän aika sitten muuttanut muualle. Hän kertoi vielä ystävällisesti kuinka löytäisimme sinne perille. Löysimme annettujen ohjeiden mukaisesti perille partiokauppaan, jossa myyjä kysyi heti meiltä: ”missä teidän väiskit on? Suomalaisilla on aina väiskit”. Ei siinä auttanut muu kuin kaivaa taskusta väiski esille. Partiokaupasta matkaan tarttui kasa irlantilaisia partiomerkkejä. Kauppa oli sinänsä jännä, sillä siellä ei ollut lainkaan tuotteiden hintoja esillä.

Sitten kiersimme kaksin Dublinia turistibussilla ja tutustuimme muutamaan nähtävyyteen lähemmin, kuten esimerkiksi Dublin Castleen ja kansallismuseoon. Aluksi meidän piti käydä myös paikallisen virvoitusjuomatehtaan museossa, mutta muutama tuhat turistia oli päättänyt tehdä samoin, joten se jäi meidän osalta näkemättä. Dublin oli kaikin puolin mukava kaupunki. Erityisesti jäi mieleen se, kuinka paikallisella virvoitusjuomalla osataan tehdä kauppaa ja rahastaa matkailijoita...

Loppupäivä kului leirialueella ihan normaaleissa puitteissa. Eli istuskelua, pelailua, keskustelua yms...

Lauantai-illan sitten kruunasi iltanuotio, joka oli yhteinen erään irlantilaisen lippukunnan kanssa, joka piti kanssa Large Hillissä leiriä. Iltanuotio oli perinteinen laulupainotteinen iltanuotio.

Sunnuntai

Sunnuntaiaamu sujui samalla tavalla kuin edellinenkin. Päätimme aamupalan jälkeen tehdä pienen kävely retken läheisille nummille. Maisemat olivat tosi upeat. Nummia oli sinne asti minne silmät kantoivat ja lampaista laiduntamassa nummilla.

Muuten päivä kului leirialueella hengaillemalla. Tosin iltapäivällä päätimme lähteä pienelle autoretkelle ja menimme erääseen suosittuun majatalo-ravintolaan kahville. Mitään sen ihmeellisempää tai kummempaa ei sitten sunnuntaina tapahtunutkaan.

Maanantai

Maanantaiaamu alkoi tuttuun malliin.

Aamiaisen jälkeen otettiin leirin ryhmäkuva, jonka jälkeen rupesivat ensimmäiset jo lähtemään pois leirialueelta. Me saimme autokyydin bussipysäkille, josta kulki bussi lentokentälle. Tosin lähtö oli sen verta kiireinen, ettei ehtinyt vessassa käymään ennen lähtöä. Tämä kostautuikin sillä, että kärsin tosi kovasta vessahädästä koko tunnin bussimatkan ajan...

Meillä neljällä suomalaisella oli lennot kolmeen eri lentoon. Paluulento Suomeen oli minulla ja eräällä toisella suomalaisella Lufthansan koneella Frankfurtin kautta. Lähtöselvitystä tehdessä virkailija kysyi ensin: "vierekkäiset paikat?", johon vastasimme myöntävästä. Seuraavaksi hän kysyi "ikkuna paikat?" johonka taas vastasimme myöntävästi. Myöhemmin huomasimme, että molemmilla oli ikkuna paikat eli ei ollut vierekkäisiä paikkoja.

Matka Frankfurtiin sujui ilman ongelmia. Frankfurtissa puolestaan oli meidän jatkolento ylibuukattu. Meillä kummallakaan ei ollut mitään tärkeää seuraavana aamuna, joten päätimme olla vapaaehtoisia tulemaan seuraavalla lennolla. Vaivan näöstämme saimme korvaukseksi 250 euroa käteistä, ravintolaillallisen sekä majoituksen läheisessä hotellissa lentoyhtiön laskuun. Sinänsä oli hyvin mielenkiintoinen kokemus asioida vähän hienommassa ravintolassa vaelluskengissä.

Muuta kerrottavaa ei matkasta olekaan. Ensi vuonna olisi vuorossa IRC-DE eli pääsiäinen Saksassa.

Matti

Skandaali

Miksi vartionjohtajat Punnala ja Kareinen kantoivat tiiliskiven kololta riihityksen yörastille?

Das Boot (director's cut) ja täysikuu ikkunan takana viihdyttivät Tammerkosken koulun yöpäivystäjiä.

Kukaan ei ole kertonut Thomakselle, ettei kuollut kirjolohi ui.

Piispaska merihädässä?

Kololla nähty siivooja!

Jos seurakunnan työntekijät eivät tottele, joku voi ulostaa heidän tavaroiden päälle.

Isonsaaren le chef ja nuotiolla paistetut katkaravut.

Ja Iso-Masa tulosti Kiehisen kannen kuultuaan Moldovan euroviisuesityksen.

Kiehininen julistaa täten "etsi kadonnut Kiekkisen kota" - kilpailun avatuksi.

Kiinan kirjeenvaihtajalla ninjatar!

Luhtaanranta antaa Hiippareille periksi - viime vuonna ikkunasta sisään ja tänä vuonna lattiasta läpi.

Luhtaanrannassa havaittu myös outoja sairauksia, epäillään lorvikatarriksi.

Inukilla Simolla havaittu tyttöjä molemmille käsille, vaan kestääkö leiriromanssi?

Pappaosasto meni Inukilla mieluummin mullan alle kuin talviteltaan?

Pimeellä leirikaste ja I luokan merkkien jako näyttävästi palohälytyksellä...

Lomakeskus Kiekkisen palveluissa nyt kahvinkeittimen lisäksi grillikioski - savustettu ja liekitetty makkarako nuotiokahvin kanssa ei enää kelpaa lippukunnan hienohelmoille?

Hiippareista oma historiikki

Ajatus Hiipan Poikain vaiheiden taltioimisesta historiikin muotoon ei ole aivan uusi. Ensimmäistä kertaa allekirjoittaneen tietojen mukaan sellaista mietittiin 50-vuotisjuhlallisuuksien lähestyessä vuonna 1998. Tuolloin projekti hautautui muiden kiireiden alle, vaikka jokunen haastattelu historiikkia silmällä pitäen saatiin tehtyä. Sikäli oli onni matkassa, että ehdimme vielä jututtaa nyt jo edesmennyttyä pitkäaikaista hiipparia ja entistä lippukunnanjohtajaa Veikko ”Veksi” Koskiniemeä. Kuluvan vuoden alussa ajatus historiikista heräsi uudelleen henkiin ja nyt projekti onkin edennyt jo sillä tavoin, että siitä on kerrottavaksi Kiehisenkin sivuilla.

Kirjoitettu historia tahtoo olla kovasti sen näköistä, kuin ovat sen kirjoittajat. Sikäli kymmenen vuoden ”aikalisä” on varmasti eduksi lopputulosta ajatellen, että nyt ovat projektin tekijät kokeneempia. Allekirjoittaneen lisäksi projektiin saatiin innokkaaksi puuhamieheksi Hirvosen Matti, joka on perehtynyt partiohistoriaan laajemminkin ja on myös ottanut huolekseen lippukunnan arkiston järjestämisen. Projekti käynnistettiin alkuvuodesta kahden miehen peruskokoonpanossa. Matkan varrella on toki tarkoitus vaivata muitakin lippukunnan jäseniä kirjallisilla töillä, sillä historiikkiin laaditaan paitsi vuosikymmenittäin etenevä kronologinen esitys, myös lukuja erityisteemoista, kuten taloudenpidosta ja Kiehisestä. Historiikista varmasti saadaan moni-ilmeisempi, jos sitä on tekemässä useampi kirjoittaja.

Historiikin tekemisessä keskeisellä sijalla on lähdeaineiston hankinta, jolla oikeastaan koko projekti aloitetaan. Kirjan muotoon historiikkia ei saada, ellei ensin ole selvitettyä arkistoa pöyhimällä tai vanhoja hiippareita jututtamalla, mitä oikein vuosien varrella on tapahtunut. Kuluneen kevään aikana on käyty tekemässä useampia haastatteluja. Varsinaiseksi tarinoiden aarraitaksi osoittautui ensimmäinen haastateltava, Hannu ”Hanski” Lehtipuu, joka on toiminut lippukunnassa aktiivisesti 40-50-luvuilla. Lukijat saattavat Hanskin muistaa viime joulujuhlista, jossa hän kävi kertomassa mieliin painuneen tarina liittymisestäään Palokärki-salaseuraan. Hanskilta saimme valaistusta moneen muuhunkin asiaan, kuten esimerkiksi siihen, miten lippukunnan varainhankintaa oli 50-luvulla aiottu tehostaa poron hankkimisella. Se miten tässä ja monessa muussa hankkeessa kävi, selviää aikanaan historiikista sivuilta.

Historiikin tekemistä helpottaa tuntuvasti, että lippukunnassa on vuodesta 1957 alkaen julkaistu Kiehistä, johon on tallentunut huomioita toiminnasta vuosien varrelta. Hyvän katsauksen lippukunnan perustamiseen saa vaikkapa lukemalla 10-vuotisjulkaisun, jossa on tarkasteltu perustamiseen liittyneitä vaiheita. Roope Ruohtulan haastattelussa myös kävi ilmi, että ennen Kiehistä lippukunnassa on julkaistu tiedotuslehteä ”Hiippalan uutisia” vuodesta 1954. Lehtien arvo historiikin tekemisessä osoittaa kouriintuntuvasti, kuinka tärkeä asia yhteinen, säännöllisesti ilmestyvä lehti on jälkipolvienkin kannalta.

Historiikkiprojektin tavoitteena on koostaa kerätty aineisto kirjan muotoon, joka julkistetaan 60-vuotisjuhlien yhteydessä syyskuussa 2008. Kirjan painatus luonnollisesti edellyttää rahallista panostusta lippukunnalta, vaikka kirjan myynnillä pystytäänkin kattamaan osa kuluista. Lippukunnan taakan keventämiseksi on tarkoitus hakea apurahoja, jos sellaisia vain on tällaiseen hankkeeseen saatavissa. Toistaiseksi rahoituksen hakeminen ei ole tuottanut tulosta, sillä Kulttuurirahaston Pirkanmaan rahasto ei myöntänyt haettua apurahaa. Toiveita kuitenkin on, että saataisiin jonkinlaista avustusta muilta tahoilta. Lopullinen päätös painattamisesta ja rahoituksesta tehtäneen vuosikokouksessa 2008.

Historiikkiprojektin kannalta myönteinen yllätys kevätpuolella oli yhteydenotto Saksasta. Hiippareiden Huutijärven leirillä 1957 vierailut Adolf Ferdinand teki tiedustelun, joka johti hänen vierailuunsa kololla 11.7. Keskiviikkokerhon puitteissa hänelle esiteltiin lippukunnan nykytoimintaa sekä käytiin näyttämässä Pentti "Paisti" Pajamaan hautaa Kalevankankaalla. Hiipan Poikain leiri ja Paisti olivat selvästi tehneet Adolfin ja hänen kolmeen saksalaistoveriinsa lähtemättömän vaikutuksen. Tarinaa riitti leirin sattumuksista, muun muassa aamuisista fanfaareista signaalitorvin sekä nuotioiden teosta, joka ei ollut tuohon aikaan yhtä mutkatonta kotikulmilla Saksassa. Paikalla olleet johtajat saivat Adolfilta kutsun vierailulle Leingarteniin Stuttgartin lähelle, jossa hän asustelee. Jää siis nähtäväksi, saammeko Kiehisin sivuille joskus matkareportaasin Saksanmaalta.

Lipunnosto Huutijärvellä

Tähän mennessä historiikkiprojekti on ainakin allekirjoittaneen näkökulmasta ollut mielenkiintoinen sukellus lippukunnan menneisyyteen. Onneksi asian kanssa päästiin liikkeelle nyt, kun vielä on jäljellä hiippareita, jotka osaavat kertoa lippukunnan alkuvaiheista perustamiskokouksesta alkaen. Jos ja kun tulevana syys- ja talvi-iltoina aikaa kirjoitushommille riittää, historiikki saadaan tällä kertaa valmiiksi asti. Siihen olisi syytä, sillä Hiipan Poikien vaiherikas historia ansaitsee tulla taltioituksi tuleville polville.

Antti

Kuinka valita makuupussi?

Makuupussi on tärkeä varuste retkeillessä, sillä kaikkihan haluavat nukkua mukavasti. Itselleni on kertynyt kokemusta jo aika monesta makuupussista ja tässä jutussa kerronkin ajatuksiani makuupussin valinnasta ja käytöstä.

Makuupusseja on monta mallia ja yksinkertaisin on ikään kuin vetoketjulla varustettu, kaksinkerroin oleva täkki. Tällainen malli ei ole käytössä kovin hyvä muuhun kuin sisällä nukkumiseen. Tämä johtuu siitä, että lämpö karkaa liian helposti.

Tässä aluksi muutamia ajatuksia makuupussin hankinnasta:

- **Älä pihtaile pussin hankinnassa.**
- **Lämpimästä saa kylmän paljon helpommin kuin kylmästä lämpimän.**
- **Yksi pussi ei riitä ympärivuotiseen retkikäyttöön.**
- **Pidä huolta pussistasi.**

Pussisi tulee luultavasti olemaan käytössä vuositolkulla ja mahdollisesti vielä nuoremmilla sisaruksilla tai sisäpussina. Älä pihtaa suotta. Osta hyvä ja kestävä pussi. Urheilukauppojen kesäalennusmyynneistä löytää usein hyviä tarjouksia, jopa alle puoleen hintaan. Partiokäyttöön kannattaa ostaa hieman painavampi tukevasta, kipinöitä paremmin kestävästä kankaista tehty kuitupussi kuin ultrakevyt untuvapussi, joka on tehty vaelluskäyttöön.

Makuupussia valitessa kannattaa ottaa se vähän lämpimämpi vaihtoehto, jos on kahden vaiheilla. Liioitella ei kannata kuitenkaan, koska hikoilu pussissa tekee siitä kylmän pussin eristeiden kastuessa. Suuri osa lämmönhukasta tapahtuu pään ja kaulan kautta, joten pussin huppuosaa käyttämällä ja pussin vetoketjua avaamalla siitä saa kyllä viileämmän. Illalla, juuri syöneenä ja touhunneena makuupussi voi olla kuuma, mutta aamuyön kylmässä, kun kehon lämmöntuottoakin pienenee, harva pussi on kuuma.

Makuupusseja tarvitsee käytännössä kaksi; talvipussin ja kesäpussin. Talvipussi saisi olla noin -20 asteeseen mitoitettu ja kesäpussi noin 0...+5 asteeseen. Tämän lisäksi saattaa olla vielä käyttöä oikein ohuelle makuupussille sisäkäyttöön. Jotkut käyttävät talvisin kolmen vuodenajan pussia ja hyvin ohutta kesämakuupussia sisäkkäin, tätäkin voi kokeilla.

Makuupussin kokoon tulee myös kiinnittää huomiota. Liian iso pussi on kylmä koska lämmitettävää tilaa on liikaa; liian pieni pussi on kylmä koska se painuu litanaksi eikä eristä. Liian pienessä pussissa

ei myös mahdu laittamaan vaatteita päälle. Nykyään pusseista tehdään useita eri kokoja, joten kannattaa olla tarkkana kaupassa että ostaa oikean kokoisen. Talvipussi on riittävän iso, kun siellä mahtuu pukemaan ja riisumaan välihouset ja sukat. Kasvavalle partiolaiselle ei kuitenkaan tarvitse ostella uusia pusseja koko ajan, sillä toimiva ratkaisu on kiristää pussin jalkopäästä ylipitkä osa umpeen irtoremmillä tai vastaavalla.

Makuupusseja voi myös yhdistää

Makuupussista tulee myös pitää huolta. Aivan perusasiana pussi pitää aina tuulettaa kuivaksi yön jälkeen. Sateisella kelillä voit jättää pussin auki vaikka teltaan tai odottaa kuivaa keliä. Jos makuupussi likaantuu, se pitää puhdistaa. Tahrat voi poistaa miedolla pesuaineella ja rätillä. Koko makuupussin voi pestä isossa pesukoneessa, yleensä kerrostalojen yhteiset pesukoneet ovat riittävän isoja. Jos et käytä pitkähihaista ja -lahkeista yöpukua tai makuupussin sisälakanaa, pese pussi jo mukavuutesi vuoksi tarpeeksi usein. Voit käyttää tavallisia pesuaineita, mutta noudata pussin pesuohjetta. Turhaan ei kannata pestä, mutta pese pussi viimeistään kun retkikaverisi alkavat huomautella hajusta.

Huomaa, että pieni suojapussi on tarkoitettu vain retkien ajaksi eikä pitkäaikaiseen säilytykseen. Pussia **ei saa** säilyttää tiiviisti pakattuna, vaan joko löysässä säilytuspussissa tai roikkumassa, jos tilaa on. Säilytuspussin saat askarrelltua kätevästi vanhasta pussilakanasta tai jopa iso muovikassi käy, kunhan et sulje sitä tiiviisti. Joidenkin makuupussien mukana tulee tällainen säilytuspussi.

Lämpimiä ja mukavia öitä toivotellen,

Jaatinen

Kiikkiseltä kuuluu

Pitkään kytenyt ajatus kodan polttamisesta on vihdoin saanut tulta alleen ja kotaa ei ole enää. Kodasta purettiin lähes kaikki hyödynnettävissä oleva eli kattohuovat, lattialankut ja puhelinpylväät. Kattohuovat saivatkin saman tien uuden kodin kiintolaavun katosta. Kuuleman mukaan laavu on jo koeponnistettu hra (ja rva?) LPKJ:n toimesta ja onpa siellä nähty vaeltajiakin yöpymässä.

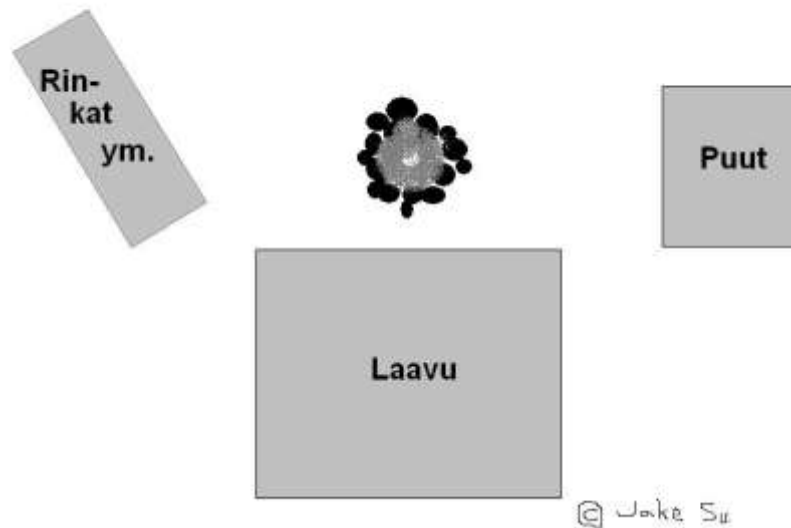
Uljas vaeltajaryhmämme Tuliketut kävivät nimensä etuosan mukaisesti hoitamassa kodan arvonsa mukaisesti kotien taivaaseen. Jäljelle jäi vain kasa tuhkaa ja muistot niistä lukuisista retkistä joissa kota palveli pienten partiolaisten majana ja turvapaikkana.

Niin kiintolaavu on siis jo valmis ja yöpymiskunnossa. Nuotiopaikkakin on sen eteen ilmestynyt, joten nyt kaikki innolla retkeilemään! Laavun rakentaminen sujui kokeneelta johtajistoltamme siinä määrin kivuttomasti, että kovasti on jo kysely, että mitä sitä seuraavaksi. Kämppämaisterin päähän onkin tullut utuisia kuvia seuraavista rakennusprojekteista jotka realisoitunevat lähitulevaisuudessa.

Puukatos olisi hyvä ja varmasti tarpeen. Lisäksi yhdistetty rinkka, tavara ja istuinkatos voisi sopia laavun maastoon. Joten katsotaan kuinka talkoorukkaset taas istuvat tekijöidensä käsiin ja millä ahkeruudella lisärakennukset syntyvät.

Kiikkisellä tavataan!

Jake

Hiipan Poikien ”ikikalenteri”

Tässä kalenterissa on mainittu vuosittain toistuvat tapahtumat. Johtajien tulisi olla aina tietoisia tulevista tapahtumista, kysykää rohkeasti.

Tammikuu

alku uudenkuun aikaan Pimee - retki

Helmikuu

alku Talvikisat vartiolaisille

22.2. Muistelemispäivä
hiihtoloma lpk:n talvileiri (yleensä hiihtoloman alku)

Huhtikuu

23.4. Yrjönpäivä

lopulla Kevätkisat (yleensä viikko ennen vappua)

Toukokuu

alku Partioparaati (yleensä äitienpäivänä)

puoliväli Leon Lenkki – kisa (yli 15-v.)

loppu Muistelemisretki (viikko ennen koulujen päättymistä)

Kesäkuu

puoliväli Vaellus ja kesäleiri

Heinä-elo Isommat leirit (esim. piirin yleensä tähän aikaan)

Lokakuu

puoliväli lpk:n yhteinen leiri
Jamboree on the Internet (JOTI)

loppu Johtajien retki

Marraskuu

Partiolaisten joulumyyntikampanja alkaa

Joulukuu

6.12. Kolehti ja lippuvartio Tuomiokirkossa

puoliväli Joulujuhla

